

Sygn. akt VI Ka 776/23

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 grudnia 2023 r.

Sąd Okręgowy w Jeleniej Górze w VI Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący – Sędzia Robert Bednarczyk

Protokolant Joanna Szmel

przy udziale prokuratora Prokuratury Rejonowej w Jeleniej Górze Magdaleny Kolasińskiej

po rozpoznaniu w dniu 14 grudnia 2023r.

sprawy **A. K.** ur. (...) w L.

s. P. i M. z domu S.

oskarżonego z art. 284 § 1 kk

z powodu apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Lwówku Śląskim

z dnia 2 sierpnia 2023 r. sygn. akt II K 528/21

I. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok wobec oskarżonego A. K.;

II. zasądza od oskarżonego A. K. na rzecz oskarżyciela posiłkowego M.K.kwotę 840 złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu odwoławczym;

III. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe za postępowanie odwoławcze, w tym 300 złotych opłaty.

UZASADNIENIE

UZASADNIENIE			
Formularz UK 2	Sygnatura akt	VI Ka 776/23	
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:			
1. CZEŚĆ WSTĘPNA			

<p>1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji</p>	
<p>Wyrok Sądu Rejonowego w Lwówku Śląskim z dnia 2 sierpnia 2023r. w sprawie II K 528/21</p>	
<p>1.2. Podmiot wnoszący apelację</p>	
<p># oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego</p>	
<p># oskarżyciel posiłkowy</p>	
<p># oskarżyciel prywatny</p>	
<p># obrońca</p>	
<p># oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego</p>	
<p># inny</p>	
<p>1.3. Granice zaskarżenia</p>	

1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany		

	w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	

#	brak zarzutów				
1.4. Wnioski					
#	uchylenie	#	zmiana		
2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy					
2.1. Ustalenie faktów					
2.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
2.2. Ocena dowodów					
2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów					

Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwiąże o powodach uznania dowodu	
<p>2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</p>			
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwiąże o powodach nieuwzględnienia dowodu	
<p>STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków</p>			
Lp.	Zarzut		
	1. 1 Naruszenie przepisu prawa procesowego, tj. art. 7 i 410 k.p.k., poprzez dokonanie oceny materiału dowodowego z pominięciem zasad	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny # zasadny	

prawidłowego rozumowania, wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego co skutkowało błędnym ustaleniem stanu faktycznego, polegającym na tym, że:	# częściowo zasadny
- oskarżony A. K. dokonał przywłaszczenia kwoty 6.000 euro działając na szkodę M.K.,	# niezasadny
- oskarżony wiedział o posiadaniu zobowiązania wobec pokrzywdzonego,	
-oskarżony nie był w tak silnym stresie, który uzasadniałby podpisanie dokumentu bez zapoznania się z jego treścią i zrozumienia treści w nim zawartych,	
2. 2 Naruszenie przepisu prawa procesowego, tj. art. 7 i 410 k.p.k., poprzez dokonanie oceny materiału dowodowego z pominięciem zasad prawidłowego rozumowania,	

	<p>wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego co skutkowało błędnym ustaleniem stanu faktycznego, polegającego na tym, że:</p> <p>- nie zachodziły przesłanki do warunkowego umorzenia postępowania.</p>		
<p>Zwiąże o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>			
<p>Żaden z podniesionych w apelacji zarzutów, w tym także zarzut sformułowany alternatywnie nie zasługuje na uwzględnienie. Okolicznościami bezspornymi, bo nie kwestionowanymi przez apelującego jest to, że po odstąpieniu od transakcji kupna samochodu marki S. (...) S. W. zadzwonił do M. K., chcąc przekazać mu wpłacone</p>			

uprzednio na
poczt teŝe
transakcji
pieniądze,
jednak
pokrzywdzonego
nie było w
miejscu
zamieszkania.
Spornym
pozostaje to, czy
-z inicjatywy S.
W. - pieniądze
zostały
przekazane A.
K., który miał
zwrócić je
pokrzywdzonemu.
Wprawdzie
oskarżony
przeczył, by
miał od S.
W. otrzymać
jakąkolwiek
kwotę, jednakże
konsekwentne
zeznania S. W.
i M. K.w
połączeniu z
wydrukami
wymiany smsów
oraz treścią
pisemnego
oświadczenia
oskarżonego
(k.21) wprost
wskazują, że
kwota 6000
euro została
oskarżonemu
przez S. W.
przekazana
celem wręczenia
jej
pokrzywdzonemu.
A. K. jest
przedsiębiorcą,
nie jest mu
zatem obca
kwestia

rozliczeń finansowych a co za tym idzie nie do przyjęcia jest zawarta w apelacji supozycja, jakoby oskarżony oświadczenie o jakimś wpływie podjął pod wpływem silnego stresu, bez zapoznania się z treścią podpisanego dokumentu i bez zrozumienia owej treści. Podnieść przy tym należy, że sam A. K. w swoich wyjaśnieniach powołał się jedynie na „impulsywne” w tym zakresie działanie i podał, że to on- pod dyktando S. W. dokument ten własnoręcznie sporządził co oznacza, że jego aktywność nie sprowadzała się- wbrew twierdzeniom apelującego- jedynie do złożenia podpisu. Faktem jest, że w ocenianym oświadczeniu mowa jest o kwocie 12 010 euro.

Bezspornym, bo potwierdzonym przez oskarżonego jest jednak fakt posiadania przezeń wobec S. W. zobowiązania, jakie zgodnie z intencją tego ostatniego miało być przeniesione na pokrzywdzonego. Jeśli zważyć, że oskarżony określił wysokość owego długu na około 8000 euro, to przyznanie na piśmie, jakoby otrzymał on 12 010 euro z kwotą owego długu nie koresponduje. Słusznie zatem Sąd Rejonowy ustalił, że A. K. od S. W. otrzymał 6000 euro a pozostałą kwotę miał on zwrócić M. K. w ramach swojego zobowiązania wobec tegoż S. W..

Przedmiotem przywłaszczenia było zatem jedynie 6000 euro, zaś co do pozostałej sumy zastosowanie mają przepisy kodeksu cywilnego o przejęciu długu

(art. 519 i nast. kc). Nie sposób także pominąć tego, że oskarżony przekazał w toku procesu M.K.25 200 zł, czego wszak by nie uczynił, gdyby żadnych pieniędzy na ten cel nie otrzymał. Ta ostatnia okoliczność nie powoduje jednak, że zarówno stopień winy sprawcy, jak i stopień społecznej szkodliwości popełnionego czynu nie są znaczne. Wzajemne zaufanie jest bowiem podstawą prawidłowego obrotu handlowego, zaś oskarżony zobowiązując się do przekazania wręczonych mu przez S. W. pieniędzy i zatrzymując je dla siebie zaufania takiego w sposób rażący nadużył. Już tylko ta okoliczność statuuje tak poziom winy A. K., jak i stopień społecznej

szkodliwości
popelnionego
przezeń czynu
powyżej
określonego w
art. 66 kk
pułapu. W tym
zakresie Sąd
aprobuje i
podziela zawarte
w pisemnym
uzasadnieniu
zaskarżonego
wyroku
rozważania,
podobnie jak
i argumentację,
dotyczącą oceny
zebranego w
sprawie
materiału
dowodowego.
Ocena ta jest
bowiem w pełni
zgodna z
wymogami,
określonymi w
art. 7 kpk i
żadną miarą nie
sposób uznawać
ją za dowolną.
Powracając zaś
do kwestii
wymiaru kary
podnieść należy,
że wszystkie
zawarte w
apelacji
argumenty
zostały przez
Sąd I instancji
dostrzeżone i w
sposób
poprawny
ocenione.
Wymownym
przejawem tego
jest skorzystanie
przez Sąd
Rejonowy z

<p>instytucji, przewidzianej w art. 37 a § 1 kk a w jej ramach ukształtowanie orzeczonej grzywny na najniższym, ustawowo dozwołonym poziomie. Przedstawiona w pisemnym uzasadnieniu zaskarżonego wyroku argumentacja także i w tej materii zasługuje na pełna aprobatę.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>zmiana zaskarżonego poprzez uniewinnienie oskarżonego ewentualnie poprzez warunkowe umorzenie postępowania</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Podniesione w apelacji zarzuty nie okazały się</p>		

zasadne a co
za tym idzie
również zawarte
w niej,
korelujące z
zarzutami
wnioski zasadne
nie są.

**OKOLICZNOŚCI
PODLEGAJĄCE
UWZGLĘDNIENIU
Z URZĘDU**

1.

Zwiężle o
powodach
uwzględnienia
okoliczności

**ZSTRZYCNIĘCIE
SĄDU
ODWOŁAWCZEGO**

**5.1.
Utrzymanie w
mocy wyroku
sądu
pierwszej
instancji**

1.

Przedmiot
utrzymania w
mocy

**Zaskarżony
wyrok został
utrzymany w
mocy w
całości.**

Zwięzle o powodach w utrzymania w mocy			
Wyrok Sądu I instancji jest wolny od uchybień, opisanych w apelacji i nie zawiera on również uchybień, o jakich mowa w art. 439 kpk i art. 440 kpk..			
5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji			
1.	Przedmiot i zakres zmiany		
Zwięzle o powodach zmiany			
5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji			
5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia			
1.1.		# art. 439 k.p.k.	

Zwiężle powodach uchylenia	o		
2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwiężle powodach uchylenia	o		
3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwiężle powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia	o		
4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.	
Zwiężle powodach uchylenia	o		
5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania			

<p>5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku</p>		
<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>	
<p>6. Koszty Procesu</p>		
<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>	
<p>II, III</p>	<p>Podstawę rozstrzygnięcia o kosztach procesu za postępowanie odwoławcze stanowi przepis art. 636 § 1 k.p.k. Sąd nie stwierdził podstaw faktycznych, uzasadniających odstąpienie od obciążania oskarżonego tymi należnościami. Z kolei podstawą zasądzenia od oskarżonego na rzecz oskarżyciela posiłkowego należności z tytułu zastępstwa procesowego jest art. 634 kpk</p>	

	w zw. z art. 627 kpk.	
7. PODPIS		

1.3. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	obrońca		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja			
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa		

	materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana